

آینده دنیا

راستی این جهان طبیعت چه اندازه زیباست و چه آثار بدیعی دارد ؟
 این خورشید نوربخش سلطان مقتدر روز که بزم عیش مارا گرم نگه داشته و این ماه تابان ملکه شب با این ستارگان درخشان چه اندازه تماشایی و دلربایند .
 درختان سبز پوش و چهره‌های خندان گلها در اردیبهشت ماه چه جاذبه مخصوصی دارند ، این کوه‌های سربلک کشیده با چشمه‌های آب حیاتشان ، و این اقیانوسهای بیکران با امواج خروشان چه منظره زیبا و دلکشی دارند .

آیا اگر این همه آثار دلفریب نبود این جهان جز زندانی موحش و تاریک چیز دیگری بود از این رهگذر است که صاحب‌دلان روشن ضمیر از این جمالیهای طبیعت بیک جمیل علی‌الاطلاق که بدید آرنده این همه آثار زیبا و خیره کننده است پی میبرند و آن ذات پاک و ابغطاب «یا جمیل ، یا بدیع» میخوانند .

ای خواجه قمر بهتر یا آنکه قمر سازد ؟ * خوبی شکر بهتر یا آنکه شکر سازد ؟
 ای باغ تومی بهتر یا گلین گل در تو * یا آنکه بر آرد گل ، صد نرگس تر سازد ؟
 ای عقل تومی بهتر در دانش و در بینش * یا آنکه بهر لحظه صد عقل نظر سازد ؟
 اکنون این پرسش پیش می‌آید که آیا حکومت این زیباییها بر جهان طبیعت همیشگی و پایدار است یا مثل چیزهای دیگر دستخوش فنا و زوال خواهد گردید ؟ . . . این مقاله در صدد پاسخ از همین پرسش است .

اعلام آخر دنیا

هنوز از خاطره‌ها معون نشده که دو سال قبل يك منجم اروپایی پیش‌بینی کرد که برای ۲۳ تیرماه ۳۸ دنیا آخر میشود و يك روانشناس هم آنخبر را تأیید کرد ؛ ؛ و بهمه جا اعلام

شد در نتیجه شنیدیم و مشاهده نمودیم که چه غوغا و غلغله ای دنبال آن براه افتاد و چه اضطرابها و نگرانیها که در عده ای از مردم زودباور نمودار گردید، آنهمه تشویش خاطر برای آن بود که يك منجم احتمال وقوع چنان حادثه ای را داده بود با اینکه بارها دیده ایم که منجمین بخطا میروند و دلوی آنها درست از جاه بیرون نمیآید همین امسال هم باز این صحنه تکرار شده و عده ای بخاطر پیشگویی چند نفر هندی راجع بنا بودی دنیا و منظومه ی شمسی چنان مضطرب شدند که از خانه های خود به بیابانها فرار کردند .

در شماره ۲ سال ۲ گفتیم که یکی از امتیازات انبیاء و پیامبران این است که گفتار آنها صد در صد مطابق با واقع است و هیچگاه ولو برای يك بار هم نشده که اخبار آنها درست از آب در نیامده باشد و نمونه هایی از آنها در گذشته شرح دادیم . . . اینک با ایسان را سخ قسمتی از اخبار قطعی (آینده دنیا) را از زبان قرآن کریم بشنویم . . . خوشبختانه مقداری از این پیش بینی ها در علوم عصری نیز ثابت گردیده و پرده از روی آنها برداشته شده که بطور اختصار آنها را هم گوشزد میکنیم .

بالاخره این چراغ روشن خاموش میگردد

قرآن کریم در حدود یک هزار و چهار صد سال قبل اعلان کرد که زمانی خواهد آمد که خورشید تاریک میشود و دستگاه او پیچیده خواهد شد اذ الشمس کورت > آیه ۱ سوره تکویر > این خبر علمی در ۱۴ قرن قبل آنها از یک نفر یتیمی که درس نخوانده و در محیطی پرورش یافته که مردم آن تقریباً از تمام علوم آن روز هم بیخبر بودند شایان اهمیت است . (۱)

علم «ستاره شناسی» امروز هم میگوید این خورشید مایک کوره مشتعل و سوزانی است که علی الدوام موادی از او محترق شده و بمصرف انرژی و حرارت میرسد با محاسبه بسیار دقیق بدست آمده که این منبع حرارت و روشنایی بسیار سعی الطبع و دست باز است بطوری که هر روز مقدار ۳۵۰۰۰۰ میلیون تن از حجم خود تبدیل بانرژی و حرارت میکند (۲) و اگر خواسته باشیم آن اندازه حرارتی که خورشید در یک دقیقه مصرف میکند توسط ذغال سنگ بدست بیاوریم بسلامتی باید مقدار ۶۷۹ میلیون ملیارد تن از آن سنگ

(۱) خواننده معترم متوجه باشد که هر کجا آیه ای را تطبیق یا ترجمه نموده ایم

نزدیکترین احتمالات را اختیار نموده ایم .

(۲) آفریدگار جهان

بسوزانیم و مصرف کنیم (۱) با این کیفیت بالاخره روزی خواهد رسید که این چراغ هم مثل چراغهای معمولی که فتنش تمام میشود بی مایه و بی نور گردد هم اکنون دانشمندان توسط تلسکوپهای قوی لکه‌های تاریکی روی سطح خورشید تماشا میکنند و معتقدند که آنها جز قطعه‌های سرد شده این کره سوزان چیز دیگری نیست و همین کلفهارا دلیل برابری نبودن این جرم نوردانی میگیرند (۲)

امان باید غصه خورد که همین فردا پس فردا این شمع بزم خاوش میگردد زیرا علاوه بر عظمت حجم او که تقریباً یک ملیون و سیصد هزار برابر حجم زمین است و علاوه بر وزن که تقریباً سیصد و سی و سه هزار برابر وزن زمین است طبق نظریه « هلمولتز » دانشمند آلمانی روی یک اصل علمی خورشید انرژی مصرف کرده خود را باز میگیرد (۳).

سر نوشت ستارگان

قرآن کریم همان سر نوشت خورشید را برای ستارگان شرح میدهد و میگوید آنها هم تیره و بی فروغ خواهند شد و اذا النجوم انكدرت (آیه ۲۴ تکوین) فاذا النجوم طمست (آیه ۸ مرسلات) طبق اطلاعات فلکی امروز، هم مرك اختران یکی از موضوعات مسله است و برای نمونه به این دو موضوع توجه فرمائید ۱- سیروس از جمله ستارگان (الجبار) در یک چشم بهم زدن تبدیل ستاره کوچک بی نوری شد (۴) بزرگترین خطری که دانشمندان فلکی برای زمین پیش بینی میکنند مربوط به تصادم « سنگهای سائز » بر زمین است و آنها پاره‌های ستارگان مرده و متلاشی شده است (۵)

این اختران تابنده که از دور با چشمک میزنند (۶) با خیره خیره بمانگاه میکنند (۷) هر يك از آنها محكوم يك سلسله قوانین متقن و شرایط تغلف ناپذیرند که اتفاقاً در حیات ماهم سهم بسزائی دارند تا آنجا که دانشمند فلکی « فلاناریون » میگوید بیدایش شکوه و جلال حیات در نتیجه تبعیت منظومه‌های شمسی از آن قوانین است (۸) یکی از این قوانین حکومت نیروی جاذبه عمومی است، تأثیر شگفت‌انگیز این نیرو در این است که مانند رشته ای بسیار محکم همه اجزاء این جهان از « اتم » گرفته تا « ستاره » بیکدیگر مرتبط نموده و پیوند میدهد و حرکات آنها را بضمیمه نیروی گریز از مرکز تحت یک کنترل معین بیرون میآورد در نتیجه یک نظم عمومی سراسر جهان بر قرار میشود و هر

(۱) نجوم بی تلسکوپ (۲) دایره المعارف (۳) نجوم بی تلسکوپ (۴) پس از کمونیس (۵) نجوم بی تلسکوپ .

(۶) ستارگان نواب (۷) ستارگان سیارات (۸) خدا در طبیعت .

جزئی از اجزاء ابن جهان و منجمله ستارگان در مدار معینی سرگرم فعالیت و کار خود میگردد .

اما چه باید کرد که دست فنا و زوال بالادست این نیروی مرموز هم هست و بالاخره روزی این رشته محکم را هم پاره خواهد کرد و پیوند جاذبه ستارگان را قطع خواهد نمود آنوقت است که بیچاره ستارگان مانند دانه‌های یک گردن بند که زنجیر را بط آنها گسسته باشد حیران و سرگردان شده پابفرار خواهند گذارد و هر کجا خاطر خواه حکومت مطلقه بی نظمی است آنها را خواهد کشانید .

قرآن کریم بایک جمله کوتاه این منظره رعب‌انگیز را خاطر نشان میسازد و اذا الكواكب انتشرت (آیه ۲ سوره انفطار) و زمانی که ستارگان پراکنده شوند تا اینجا که آمدیم جمله‌ی خورشید ستارگان را از دست داده ایم و باتوجه باینکه نور ماه مکتسب از پرتو خورشید است پر واضح است که ماهتابی هم نداشتیم و خسف القمر (آیه ۸ سوره قیامه) و ماه بی نور شود .

زلزله عمومی زمین

باری سنگین و گران بدوش زمین گذارده شده تا حرکات ناهموار این فضا پیمای متهور را تعدیل نموده و بتواند سر نشینانش را بسلامتی بمنزل برساند .

ضمناً دنباله‌های این بار گران تا با عمق زمین پیش رفته و مانند کمر بندی اطراف او را محکم نگاه داشته نکنند جنبشهای دیوانه وار ناموزون او قطعاًش را ازمم گسیخته و پاشیده نماید؛ آن بار گران همین کوههای شامخ سنگین است که زمام این مرکب چموش را بدست گرفته و نمیگذارد خود سری کند تا پسر لقمه نانی با خاطر آسوده بکف آورده نوش جان کند و شرط انصاف راء بیت کرده برای آن کسی که بفرمان او این جهان پیمای مهیب مهار گردیده فرمان بردار باشد حالا فکر کنید که اگر روزی این بار سنگین از جا کنده شود و ازدوش زمین برداشته شده بصورت غبار پراکنده ای در فضا منتشر شود آیا چه مصیبتی بر پا خواهد شد و کار زمین بدیخت بکجا خواهد کشید و چه زلزلهی دامنگیر او خواهد شد، اکنون گوش فرادهم و شرح این حادثه هول انگیز را از زبان قرآن کریم بشنوم :

از تو (سر نوشت) کوهها را میبرند بگو خدای من آنها را پاره پاره میکند یستلونك عن الجبال فقل ینسفها ربی نفساً (آیه ۱۰۵ سوره طه)

و کوهها بنوع عجیبی پاره پاره شود و غباری پراکنده گردد و بست الجبال بساً فکانت هباءاً منبثاً (آیه ۶۵ سوره واقعه)

و کوهها چون پشم (رنگا رنگ) حلاجی شده گردد و تكون الجبال کالمهن المنفوش (آیه ۵ سورة قارعه)

وزمین و کوهها برداشته شوند و بیک مرتبه درهم بشکنند و حملت الارض و الجبال فدکنادکة واحدة (آیه ۱۴ سورة حاقه)

روزی که تمام زمین بلرزشی هراس انگیز بلرزد اذالزلت الارض زلزالتها (آیه ۱ سورة زلزال)

ای مردم از پروردگارتان بترسید که زلزله رستاخیز چیز بزرگی است و روزی که زلزله رستاخیز را به بینندگان شیره از شیرخوار خویش غافل شوند و زنان باردار بار خویش بگذارند و مردها مانند مستان بینی امامست نیستند ولی عذاب خدا سخت است (آیه ۱-۲ سورة حج) .

اصطکاک کرات

بدیهی است که ستارگان بیشماري که از مدارها بیرون رفته و از مرکز خود گریز یافته اند و بدون هیچگونه نظم بایک حرکت سرسام آوری فضا را جولانگاه خود قرار داده اند قهراً اصطکاک و تصادمهای هولناکی بین آنها پدید خواهد آمد ، چه حادثه شگفت انگیزی؟ مهار میلیونها کرات گسیخته شده و با سرعتی مافوق تصور در گریزند ؛ میلیونها کره از بالا بیابین سقوط میکنند و میلیونها کره از راست بچپ و از چپ بر راست در حرکت است ؛ صدای رعد آسای تصادم و برخورد این کرات سنگین بيشماره زهره قوی را آب میکند، این واقعه آنقدر وحشت انگیز و دور از افق خیال است که با هیچ گونه تعبیری هر اندازه هم رسا باشد نمیتوان گوشه ای از آنرا مجسم نمود .

اکنون لحن قرآن مجید را در شرح این حادثه مرگبار ملاحظه فرمائید القارعة ما القارعة و ما ادریک ما القارعة (آیه ۱ و ۲ و ۳ سورة قارعه) (حادثه ای کوبنده و درهم شکن ؛ حادثه کوبنده چیست ؛ و تو چه دانی که حادثه کوبنده و درهم شکن چیست ؛) اینرا هم میدانیم که کمی بیش از دوثلث زمین را دریاها و اقیانوسها فرا گرفته است و این دریاها ایجاد امکانات بسیاری برای حیات ما میکنند ، در نتیجه تابش خورشید بسطح آنها مقداری از آب تبخیر شده بشکل ابر بیرون میآید و بالاخره بقطرات باران تبدیل میگردد و بقطعات مختلف زمین ریزش میکند بلاوه بشر توانسته است این اقیانوسهای سهمگین را تسخیر نموده و بر پشت آنها سوار شود و کالاهای کشوری را بکشور دیگر انتقال دهد از اینها گذشته دریا یک منبع بزرگ مواد غذایی برای انسان است .

و پسرواضح است که اینگونه استفاده ها در نتیجه یک سلسله شرائطی است